

РЕШЕНИЕ

№ 38087

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7917** по описа за **2025** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на кмета на Столична община, подадена чрез процесуалния му представител адв. С. П., срещу Решение 2458 / 03.07.2025 г., постановено по АНД № 15205/2024 г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 104 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ №СО-ТИ-Ю-24-26КИ-251/27.09.2024 г., издадено от кмета на Столична община, с което на основание чл. 22, ал. 1 от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община (Наредбата) на „Топлофикация София“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв., за извършено нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон. Посочва, че нарушението било свързано с неизпълнение на задължението по чл. 10, ал. 5 от Наредбата, което изисквало в случай на невъзможност за бързо възстановяване на пътната настилка (до един ден) след авария, операторите и дружествата да осигурят безопасна проходимост и да обезопасят участъка в съответствие с Наредба № 3 от 2010 г. за временната организация и безопасността на движението. Подчертава, че „Топлофикация София“ ЕАД е нарушила нормативните изисквания, като не е обезопасила участъка, не е възстановила настилка и не е поставила необходимата сигнализация, включително пътни знаци и бариери.

Това поведение било в нарушение на основните принципи на безопасност, заложили в националното и европейското законодателство, включително Директива (ЕС) 2019/1936. Липсата на обезопасяване създадо риск за живота, здравето и имуществото на гражданите, както и предпоставки за пътнотранспортни произшествия. Посочва, че дори „Топлофикация София“ ЕАД да е уведомило институциите за извършването на ремонт, това не отменяло отговорността ѝ за обезопасяване на участъка по време на целия период на ремонтните дейности. Безопасността била пряк ангажимент на извършителя и не зависела от външни фактори. Събраните доказателства по делото, включително показанията на актосъставителя и протоколите от проверката, удостоверявали обективното извършване на нарушението. Оспорва се изводът на СРС, че в НП не е посочена датата на извършване на нарушението. В тази връзка сочи, че нарушението е доказано, а административно-наказателната отговорност на „Топлофикация София“ ЕАД е правилно ангажирана. Не били налице обстоятелства, които да обосновават по-ниска степен на обществена опасност, както и основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН (маловажен случай). Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и постановяване на ново, с което НП да бъде потвърдено.

Ответникът по касационната жалба „Топлофикация София“ ЕАД, чрез процесуалния представител юриск. Н. в отговора на жалбата и в хода по същество оспорва касационната жалба с доводи, че решението е правилно и законосъобразно. Твърди, че наказателното постановление следвало да се отмени поради липса на описание на фактите, вкл. дата на нарушението; непосочване на законовите разпоредби, които са нарушени виновно; липса на обосновка от какви доказателства е установено нарушението; неизвършване на нарушението от страна на дружеството. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че подадената жалба е неоснователна, като предлага решението на СРС да бъде потвърдено.

Административен съд София-град, XI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване. По съществото ѝ, касационният съд взе предвид следното:

Касационният контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка: На 02.04.2024 г. около 13.20 ч. служители на Столичен инспекторат извършили проверка в [населено място], район „М.“, [жк], [улица] до [жилищен адрес] на обект: „Авария на топлопровод“. При проверката е установено, че изпълнител е „Топлофикация София“ ЕАД, а аварийният ремонт е на етап „изпълнен обратен насип“, но участъкът не бил сигнализиран и обезопасен. За установеното бил съставен Констативен протокол №24-0010151/02.04.2024 г. и е приложен снимков материал.

С акт за установяване на административно нарушение АУАН №24-26КИ-251/23.04.2024 г. на „Топлофикация София“ ЕАД е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 1000 лв., за извършено нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата.

Въз основа на горепосочения акт е издадено обжалваното наказателно постановление, като наказващият орган е възприел фактическите констатации от АУАН.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод, че в наказателното постановление не е посочено точното време на извършване на деянието. Посочил е, че датата 02.04.2024 г. има отношение към констатирането, а не към извършването на деянието. Приел е, непосочването на точното време, в което е извършено деянието съставлява съществено процесуално нарушение по чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. С тези мотиви е отменил НП.

Така постановеното решение е неправилно.

Въззивният съд е изпълнил задълженията си да събере необходимите доказателства и да изясни фактическата обстановка. Фактите, които са описани в решението се приемат изцяло от касационната инстанция и се установяват непротиворечиво от писмените доказателства – акт, констативен протокол и показанията на актосъставителката.

Въпреки това, Касационната инстанция намира решението за постановено в противоречие с материалния закон, по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 10, ал.5 от Наредбата предвижда, че в случаите по чл. 5, ал. 7 (авариен ремонт, поради необходимост от възстановяване на качеството услугата или подмяна на участък от подземна мрежа), както и когато възстановяването на последиците от аварията е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), операторите, предприятията и експлоатационните дружества са длъжни да осигурят за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилка в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 от 16.08.2010 г. за временната организация и безопасността на движението при извършване на строителни и монтажни работи по пътищата и улиците.

Според чл. 5, ал. 7 от Наредбата редът по предходните алинеи не се прилага, когато при настъпила авария, за възстановяване на качеството на услугата, се налага извършване на текущ ремонт и/или подмяна на участък от съществуваща подземна улична мрежа.

От анализа на посочените разпоредби следва, че нарушение на чл. 10, ал 5 от наредбата се извършва при две хипотези: 1. В случаите на авариен ремонт с цел възстановяване на услугата или подмяна на участък от подземната улична мрежа, когато не се осигури за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилка в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3; и 2. когато възстановяването на последиците от аварията е обективно невъзможно да бъде завършено в кратък срок (до един ден), когато не се осигури за срока на ремонта до пълното възстановяване на настилка в засегнатия участък, безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3. Задължението за осигуряване на безопасна проходимост за гражданите и превозните средства по реда на Наредба № 3 е валидно във всички случаи на авариен ремонт – и при краткотраен, и при продължителен, от началото на ремонтните дейности до отстраняване на последиците от ремонта, чрез пълно възстановяване на пътната настилка.

В случая в акта и НП се сочи, че се е извършвал авариен ремонт, т.е. ремонт по смисъла на чл. 5, ал. 7 от наредбата. Не се споделя изводът на СРС, че за да е налице нарушение на чл. 10, ал.5 от Наредбата е необходимо да се сочи началната дата на ремонта. Описаните в НП факти са напълно достатъчни. Посочено е, че на 02.04.2024 г. е направена проверка на мястото, че дружеството е извършвало аварийни ремонтни дейности на мястото на топлопровод и че не е осигурило безопасна проходимост за гражданите и превозни средства. Тези факти, които се потвърждават от доказателствата по делото, са достатъчни да се приеме, че е извършено

описаното нарушение.

Следва да бъде посочено, че доколкото това нарушение е извършено чрез бездействие, което трае непрекъснато през определен период от време, т.е. е продължено нарушение, съгласно чл.80, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН то би било довършено при прекратяването му. При положение, обаче, че не е преустановено до приключване на проверката на Столичен инспекторат, това нарушение няма дата на довършване по чл.80, ал.3 НК вр. чл.11 ЗАНН, която да бъде посочена в акта и наказателното постановление. Ето защо крайният момент на периода на съставомерното по чл. 10, ал.5 от наредбата бездействие е датата на приключване на проверката на 02.04.2024г., когато неизпълнението на задължението е последно официално констатирано. Така и АУАН, и НП индивидуализират нарушението по време, така че „Топлофикация София“ ЕАД да разбере, че се санкционира по чл. 22, ал. 1 от Наредбата за това, че към 02.04.2025 г. не е обезопасил и сигнализирал участъка в който се е извършвал аварийният ремонт. Тази информация по АУАН и НП е необходимата и достатъчна по закон „Топлофикация София“ ЕАД да научи за какво нарушение се санкционира, така че да може ефективно да упражни правото си на защита, без да е отнето или накърнено.

На последно място, в обжалваното НП са изложени законосъобразни мотиви за липса на основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението не е маловажен случай. Нормата на закона цели да охранява безопасността на гражданите и транспорта при извършване на ремонтни дейности, чрез поставяне на ясна сигнализация, която да предупреждава за ремонта. Последниците от деянието, дори когато не е настъпила злополука не могат да се определят като незначителни, доколкото се създава опасност на движението и пешеходците.

При цялостна преценка на възраженията и доказателствата, съдът намери, че обжалваното решение е постановено при неправилно приложение на материалния закон и следва да се отмени и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК да се постанови ново, с което НП се потвърди като законосъобразно и правилно. По тези съображения, касационният състав намира, че са налице твърдените касационни основания и оспореното решение е неправилно и следва да бъде отменено, като по същество се потвърди оспореното НП.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение 2458/03.07.2025г., постановено по АНД № 15205/2024 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 104 състав, като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №СО-ТИ-Ю-24-26КИ-251/27.09.2024 г., издадено от кмета на Столична община, с което на „Топлофикация София“ ЕАД на основание чл. 22, ал. 1 от Наредба за изграждане на елементите на техническата инфраструктура и зелената система, и гаранциите при строителството им на територията на Столична община е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв., за извършено нарушение на чл. 10, ал. 5 от Наредбата.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.